

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De incarnatio[n]e [ver]bi dei. [sermo]. xvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

spiritus dñi p̄b̄l̄ip̄ū diaconē graue ad
 huc corpe rapuit: et in Azoto subito iue
 nit. Sic r legif de aplis in legēda b̄cē vir
 ḡinis: q̄ rapit a nubib/ subito añ ostium
 b̄cē p̄ginis sunt portari. **D**ulro q̄ magis
 hoc credendū est de corpe gl̄ioso. **H**āc do
 tem ostendit dñs in suo corpe ante passio
 nē qñ sup mare ambulauit. **M**ar. xiiij. etiā
 post passionē: quādo subito de padiso ter
 restri ueniedo apparebat apl̄s. in quo pa
 radiso terrestri quidā opinant dñm p̄mā
 sisse postq̄ resurrexit ante ascensionem: iu
 xta illud ps̄. **S**i assumpsero pennas meas
 diluculo rē. **T**rem in die ascensionis qñ in
 mōmto penetravit celos. ideo d̄r. **P**er ad
 mirabile ascensionē tuā rē. **H**anc excellen
 tiā habebūt oēs beati merito diligētē spū
 alis: sic religiosi diligētēs trā vota r cert
 monialia religiosi. **S**ic r clerici diligen
 ter dicētes officii: r castitatē diligētē ser
 uantes rē. **S**ic r laici. **D**ic vt expedit de
 q̄libet statu. **I**deo d̄r scriptura. **A**gite dili
 genter r erit dñs vobiscum. **i**. **P**aral. xij.
Sed oppositū erit de negligentib/ q̄ vir
 poterunt se mouere. **I**nde **M**icr. xlvij.
Benedic̄ homo q̄ facit opus dei neglig
 genter. **Q**uarta dos est: subtilitas viri
 tuosa: que notat cū d̄r. **S**eminaf corpus
 animale: surget corpus spūale. **S**piritua
 le dicit corpus gl̄iosum: non q̄ spūs: sed
 quia hēbit conditōes spūs: q̄ erit valde
 penetrabile r subtile. **N**ā vt vidētis sub
 tilis est aer siue vent⁹ trāsrens per parua
 r stricta forania. subtilior est lux q̄ trāit
 p fenestrā vitreā r pannū de cera vbi ven
 tus nō posset trāsire. subtilior est vox hois
 vel cāpane quā auditis in camera clausis
 fenestris rē. **A**dhuc subtilius est corpe glo
 riosum quod de capsa etiā ferrea postq̄ exi
 re sine apertura: vñ nō exiret vent⁹: nec lux:
 nec vox. **H**anc excellētā ostendit ch̄s i cor
 pore suo: qñ de vtero sacratissime p̄ginis
 clauso exiuit. et post passionē siue resurre
 ctionē qñ exiuit clauso monumēto. et qñ
 ianuis clausis intrauit ad locum vbi erāt
 apl̄i. **J**oā. ij. **H**āc excellentiā cōsequētur
 electi post resurrectionem merito abstinen
 tie corporalis. **A**bstinentiā aut̄ dico non so
 lū a cibo r potu: s̄ ab oi vana delectatōe.
 q̄ sicut n̄ solū gula peccat: s̄ oēs aliū sen
 sus. sic nō solū gula comp̄mi d̄r: sed oēs

alij sensus exteriores r interiores. **A**bstine
 at oculus a visu rē. aur⁹ ab auditu: gust⁹
 a crapula: tact⁹ ab amplexib/ eriaz vicia
 isto sacro rpe q̄dragesime. r sic oēs sensus
 Quid p̄dest ieiunati si inebriat ira aut o
 dio aut auaritia siue iordimata cupiditate
 lucri aut supbia. corpe abstinentia arcent:
 anta vitorz crapla inebriat. **H**ec abstine
 tia s̄ilis ē abstinentie diaboli. ideo d̄r p̄tras.
Attēdite ne grauent corda via crapula r
 ebrietate. **L**u. xxi. **N**ota corda: nō d̄r cor
 pora. q̄ corda mag⁹ q̄ corpa custodienda
 sunt. **I**n **P**rouerb. iij. **M**i custodia seruus
 r custodia cor tuū. q̄ ex ip̄o vita p̄cedit sup
 ple r mors. **E**cōtra gulosi resurgēt cū cor
 porib/ grossis rē. **R**ogen⁹ q̄ dñm vt sic et
 nemur virtutib/ in h̄ seculo infuls nob̄ ex
 gra: vt i vita futura ornari mereamur cor
 poris donibus collatis nobis h̄ gloria.
Ultimo notandū q̄ sub h̄ articulo etiā
 comprehendit dānatio c̄nalis p̄ctōib/ aoi
 uina iustitia iustigēda. **S**icut em̄ tenemur
 credere q̄ de d̄ dabit bonis vita eternaz: vt
 dicit⁹ est: sic econtrā credere debem⁹ q̄ de
 mitret malos in igne eternū. **Q**uia vt d̄
 phs: qui bñ diffinit/ cōtraria cōsignificat.
 et cōtrarioz eade est disciplina. **I**n mal
 etiā r in corpe r in ania sunt cruciadi: sic
 boni r ania r corpe gl̄ificandi: iuxta illud
 Venite b̄ndicti p̄ris mei rē. **E**t **I**te male
 dicit⁹ in igne eternū q̄ par⁹ est diabolo rē.
Mar. xv. **S**i q̄ vis p̄dicare de inferno: vt
 de in f̄monib/ q̄dragesimalib/ ser. de p̄na
Hel pores p̄dicare de corpe damnatoz
 post resurrectionē: quō pot esse q̄ sint im
 mortalia: cū sint passibilia rē. **I**de infero
 mone vbi s̄. rē. **H**el pores p̄dicare illd̄ du
 bium: q̄ritur vry pena inferni ē c̄na: cū cul
 pa sit r̄p̄alis: **D**e q̄ vide quod sc̄p̄ in ser
 monib/ q̄dragesimalib/ de p̄tis in genere
 ar. iij. vbi agit d̄ p̄cto mortali. **S**ermonē. **I**te
 vbi agit de c̄nitate pene infernalis. **I**te
 de ania separa quō pati possit ab igne c̄o
 poris. vide in sermonib/ q̄dragesimalib/ d̄
 p̄tis in genere. arti. iij. vbi agit de peccat
 to mortali. **f**monē. viij. siue. i. r. vbi agit
 de vltimo effectu p̄cti mortalis: q̄ est dā
 mnatio infernalis rē.

De incarnatione verbi dei Sermo xvii

Fides tua te

salu fecit. Luc. xviij. Dicitur est lup de ser articulis primetibus ad diuinitate: quoy fm est de ceptioe r na nitate chri: de qv vnus tm est articulo: fm illos qui ponit. rj. articulos fidei. vñ dñ in simbolo. Qui cocept? est de spūscō nar? Maria v gine. que posuit b. Jaco bus maior: post q Andreas posuerat arti culū de psona filij. dices. Et i iesum chri sum filiu ei? vnica dñm nostr. Jacobus pscu? est incarnationem r natiuitate ei? dñ. Qui cept? est rē. Quia pō post sym bolum apliū multe sunt ore hereses cir ca diuinitate r diuinitate chri: Ideo scō spū susadente fuit Nicena synodus cōgre gata: in q mar? symbolū est ordinatū: In q dñm symbolo lati? articulus diuinita tis r humanitas chri expmif. Vñ sic tbi dicit. Et in vñ dñm nr̄m iesum ch̄m fili um dei vnigenitū: r ex p̄e natum añ oia secula. Dei de deo: lumen de lumie: deuz vqz de deo vero. Be. nō fa. cōsub. pa. Per quem oia fac. sunt. Incusqz de diuinitate chri. Sequit de diuinitate eiusdē. Qui p p̄e nos bo. r p̄e nō. sa. descendit d cel. Et incarnat? est de spūscō: Et Maria v gine r hō fact? est. Hora vngentū. et fm ver ba but? symboli istū articulū declarabim? Saluet vgo Maria rē. Pro suada mento sermonis q est de incarnatione vbi dei oris theologicis q̄stio.

Querit vtr diuina natura potuerit vniri cum natura hūana: Arguit q non. Vniri est pati: sicut vnire est agere. q qd impossibile est pati: impossibile est vniri. Sed diuina natura: impossibile est pati. q impossibile est eaz cū alia natura vniri. In spōsitū. Plus pōr de? facere q nos petere. si hō q potuit petere filiu dei incar nari. q vbus dei fieri carnē nō fuit deo im possibile. Et sic q̄stio manet p vtraqz pre cōbia. Ad q̄stionē rñdēdū est fm Bo vauē. sup. ij. sen. di. j. q. j. q diuina natura potuit vniri cū hūana natura. qd pbat erī pliciter. Primo: qñ duo sic se hñt q vnū ē materiale respectu alteri? r illi cōforme: possibile est vniri vnū alteri. sed aia plus habet de possibilitate respectu dī q̄ habet

at corpus respectu anie. plus etiā habet d ratione conformitaz: cum aia sit substā tia spūalis r imago dei. q̄ si de? aiampotu it vnire corpori: videt q nō possit substā tiam humanā vnire sibi. Scdo. pbat. De quod est alteri maxime intimū r amabile est ei vnibile vnione maria. sed de? est aie intimū r amabilissimū. igit. Tertio. pbat. Dia illa attribuēda sunt diuine potentie q sibi non derogant: et talia sunt q possibi le est posse. sed vnio diuine nature cū hūana in nullo derogat nobilitati diuine: ideo ē ei potentia tribuēda. q̄ diuina natura potuit vniri cū hūana. Et ad argumentū dī q istud vbum vnio: capis actiue r nō passi ue. r est sensus: diuina natura vnit sibi na turam humanā in p̄na p̄onaz siue hypostasi. i. carnē: q caro fuit formata ex pu rissimo sanguine vginis Marie. r aniam rōnalē: q aia de nouo in instanti fuit crea ta. Et hec fides nra de q̄ impresentiaz. sic sermo: iuxta p̄ba fides tua rē. Pro de claratione materie p̄dicade et ei? introdu ctione est norandū: q fm q fides catholi ca in p̄dicz verbis expōsitis firmif tenet: filio dei assumente carnē humanā in vte rō virginali: deus factus est hō: iuxta illd Gerbū caro sc̄m. Jo. j. Caro. Glo. i. hō. Accipit em ps p toro p figurā synchdo chē. Sed p declaratiōe materie p̄di candē r eius introductiōe: est norandū q aliqd potest fieri aliud triplr.

Uno modo p cōuersionem. Secūdo modo p confusionem. Tertio modo p vnionem. Primo igit modo p cōuersionē: quādo vna res fm suā substātiā puerit r trās mutaf in altā: vt cū panis comest? fit ca ro comedentis: r vinū potariū fit sanguis potans: vel aq pluuiālis conuertit in vis nū. sic r terra fit lapis: r lapis fit es. iuxta illud Job. xviij. Ferrū de terra tollit: r la pis caloze solut? in es fit. Et isto mō de us nō est fact? hō. Ratio: q̄ isto modo p̄ ma res q̄ transmūrat in altā: p̄dit q̄ntū ad formā substātiā suā: r non est ampli? illa q̄ p̄ fuerat. sed illa in quā cōuertit. De? autē fact? hō non destituit esse de?: q̄ qd erat remansit: r qd non erat assūpit. Na turā em diuina inuertibilis est r incōmu tabilis. iuxta illd Boetij. Stabilisqz ma

mens dans cuncta moueri. Et Balach. ij. Ego deus et non mutor. Et per intelligendo modum quo remanens deus fuit factus homo: ponit Aug. illustrandam optimam in li. de doctrina christiana: sic dicit. Sicut cum loquimur: ut id quod animo gerimus in audientis animam per aures carneas illabitur: fit sonus per id quod cordis gestamus: et locutio vocatur, nec enim in eundem sonum cogitatio nostra conuertitur. sed apud se manens integra forma vocis qua se insinuat et auribus sine aliquo labe sue mutationis assumit: ita spiritum dei non commutat. Caro enim factus est ut habitaret in nobis. ¶ Secundo modo aliquid res fit alia per modum confusio nis siue commixtionis: ut quando due res conuincuntur et confunduntur simul: adeo quod nulla earum in sua natura remaneat: sed fiat quodam substantia siue res, sicut ex melle: cinnamomo et vino fit nectur. et sic aqua miscetur cum vino: et in electo aurum miscetur argento: et fit terra quodam substantia. Et hoc est modo non dicitur deus factus homo. quia natura diuina incorruptibilis est: ut supra diximus. Nam in christo remanet natura humana et diuina quilibet in sua natura: nec fuit confusa una cum altera. ¶ Tertio modo dicitur aliquid fieri aliud per unionem: remanente tamen utraque substantia. ut cum lana tingitur et fit rubra vel nigra etc. vel sicut cum homo fit frater: religiosum habitum assumit. vel cum homo fit miles. Et hoc modo dicitur deus factus homo per unionem personalem: manente utraque substantia diuina. scilicet humana naturaliter in sua perfectione: ita ut de se inuicem predicentur: deus et homo: et homo deus. Deus enim de nouo recipit aliquid quod non habebat. scilicet habitum humane nature. Phil. ij. Qui cum in forma dei esset: non ra. ar. esse esse equum. deo: sed se. ex. for. ser. acci. in se. hoim. fac. et habi. inuen. ut homo. Preterea verba notant in simbolo Athanasij: ubi dicitur. Qui secundum hominem licet deus sit et homo: non duo tamen sed unus est christus. Unus autem non conuersione diuinitatis in carnem: sed assumptione humanitatis in deum. Ecce primum modus. Unus omnino non profusione substantie. ecce secundus. sed unitate personae. ecce tertius. Sed declarat modum substantialem. Nam sicut anima rationalis et caro unus est homo: ita deus et homo unus est christus. Sicut enim anima rationalis remanet in sua substantia: et caro in sua: tamen unite/faciunt unum hominem. Sic in christo diuinitas et humanitas unite in personam filij dei/faciunt unum christum: remanente quilibet natura in sua substantia. Illud tamen aduerte quod anima et corpus in homine faciunt hominem unum. scilicet personam humanam: sed in christo non. quod solum fuit persona diuina. Est etiam notandum quod ista similitudo de unionem anime et corporis: non est vix quousque similitudo unionem diuine et humane in persona filij dei. Primo: quod ut dicitur Theobaldus. in ij. sen. di. v. q. j. ar. j. ad tertium. Anima et corpus sunt partes hominis proprie loquendo non due sunt nature: put in proposito de natura loquimur: sed utraque est pars nature: altera sicut forma: altera sicut materia. Secundo: quia compositus ex anima et corpore secundum hoc non predicatur de altera parte componentium. Non enim dicitur quod anima vel quod corpus sit homo: nec conuertitur. Sed secundum hoc est in christo. quia dicitur christus deus et christus homo. Et ratio est. quia compositus ex anima et corpore fit unum differens a partibus componentibus integralibus. Compositus enim ex anima et corpore secundum informationem: quod non est in hac compositione diuine et humane nature. quia quod compositus secundum informationem non fit unum ex duobus actibus: nec ex duobus potentibus: sed ex actu et potentia. Diuina autem natura et humana utraque est ens actu. preterea deus non habet aliquid potentialitatis. nec etiam potest esse actus: uenit enim in compositionem alicuius: cum sit esse primum infinitum per se subsistens: secundum b. Theobaldus. Diuina ergo natura est unita humane nature in persona filij dei. Et licet (ut ait Aug. de pte. d. in c. xlii. ti.) indiuisa sunt opera trinitatis. unum in personis filij humane nature assumptione erat persona patris et spiritus sanctus ratione essentie diuine: quod una est et in qua tres sunt personae: ita sicut lud. Ioan. xlii. Non credis quod ego in patre et pater in me est. Et infra. Pater autem in me manens ipse facit opera. Abilominus? incarnatio solum filio dei appropriatur: et ipse solum factus est homo. Et non bene dicitur quod pater et spiritus sanctus factus est homo: quia omnes tres personae in incarnationem operante sunt. Sicut cum spiritus descendit in specie columbe super christum baptizatum: non dicitur trinitas: sed spiritus sanctus solum in specie columbe uenisse. et sic in specie ignis in die Pentecostes: Sic et non dicitur trinitas descendit de celo: Sic et filius meus dilectus: siue cum christus baptizatus: siue cum transfiguratus in monte. sed tamen uoce fuisse patris factus ad filium. Et sic etiam

cum vox sonuit dices. Et clarificauit et ite-
rum clarificabo. Sic etiam nec dicitur pas-
tre vel spūsanctū incarnatū: nec natū de
uigine: nec passum sub pōtio Pilato: nec
tertia die resurrexisse: nec ascendisse ad ce-
los: sed solū filiū. licet als indiuisā sint opa
trinitatis sūm Aug. vbi s. Eundē rex. Au-
gustinus ponit magr sentē. in .ij. dist. .j. Iste
autē modus possibilis fuit deo facere: et hu-
manā naturā recipere. nobis etiā p gratiaz
dei factus est intelligibilis spūctō reuelāre.
j. Cor. .ij. Nobis autē reuelauit deus p spū-
ritū suū. Hoc igitur pūposito est notandū:
quod ex verbis symboli Niceni dicitur: p que
pens incarnationis et natiuitatis dñi ar-
ticulus declaratur: sex documēta debem⁹ ac-
cipere quibus sex errores heretici confutan-
tur: et nobis virtutum exempla nascū-
tur et monstrant.

Primo magna dei charitas: ubi. Qui p-
pter nos ho. et ppter nrā mis. Et p h dñi
genis opinio reprobat.

Secundo ostendit magna dei humilitas:
ubi. Descendit de ca. Et p hoc fortini posi-
tio confutatur.

Tercio ostendit nature hūane imensa
sublimitas: ubi. Et incarnatus est. Et p h
Daniebei falsitas demonstrat.

Quarto ostendit incarnationis christi
spūalitas: ubi. De spūctō. Et p hoc Ebio-
nis bestialitas supat.

Quinto ostendit incarnationis venerā-
da cōmunitas. Als qnto ostendit virginitas
Marie ad chm vera maternitas: ubi. Et
Maria p gine. Et per hoc Valeriani error
subuertitur.

Sexto ostendit incarnationis infallibilis
veritas: ubi. Et hō factus est. Et p h Ari-
ni stultitia conculcat.

Primo igitur circa nos magna dei charitas
sonat: cui de q ppter nos hoies et ppter nos
strā salutem voluit incarnari. Per qd pmo
pūtas opinio Origēnis: q dicit q christus
tam nat⁹ est vt saluaret etiā demones: qd
tu sine mō dicit esse saluādos. Dor⁹ for-
sitan illa autoritate David. Nunquid in et-
num pgeret de⁹: aut nō apponeret vt cōpla-
ctor sit ad huc: aut misericordiaz suā abscideret
aut oblitisceret misereri de⁹: aut ptimebit in
ira sua misericordias suas: Jte alibi. Miserere
mei: ut p oia opa et. Propter h g da-

mnat⁹ est Origēnes tanq heretic⁹: vt hē
xliij. q. ij. in si. Quare autē pctm angeli et
pctm hoies p mortē sūt irremediabilia: s
pctm hominis in vita est remediabile: vidē
de b. Tho. in .ij. sen. q. j. ar. ij. et scpsit in fimo
nib; festinus in festo natiuitatis dñi. ser. q. in
cipit. Har⁹ nob. et in introitu. Falsa ē g
opinio Origēnis. Nā dicit i simbolo. Qui
ppter nos hoies et. g h ppter angelos. q: bo-
ni nō iudigēt redēptioē. mali aut nō sūt redēpti-
ōis capaces: eo q sunt obstinati i malo
In Damasc. dicit. Qd ē hoib; mors: h ē an-
gelis calūs. In Dar. xxv. Jte maledicti
in igne et nū q par⁹ est diabolo et āgel⁹ et.
Et hoc igitur moralit habem⁹ exēplū maxime
charitatis. De⁹ em voluit incarnari et tor-
penas et supplicia sustinere: vt nos a pte
diaboli eriperet: et vitā nob gfe conferret: et
tādē ad vitā glie exaltaret. iuxta illud Jo.
ij. Sic de⁹ dilexit mōm vt filiū suū vni-
genitū daret: vt ois q cre. i. e. n. pcat: s ha-
vi. et nā. Jte Ro. v. Lōmēdat autē suā cha-
ritatē de⁹ i nob: qm cū adhuc pctōres esse-
mus: chris p nob mortu⁹ est. Jte Eph. ij.
Propter nimiam charitatē suā qua dilexit
nos: cū essem⁹ mortui pctis: cōiunificauit
nos in chris: cui⁹ grā estis saluati: et cōred-
suscitauit et p sedere fecit i celestib;. Quis
hoib; hiet tāta charitatē: ita q p redēptioē
sui traderet filiū: reputaret stultitia. et tū
in deo hoc est sūma charitas. In ecclesia
Inextimabilis dilectio charitatis: vt
seruum redimeres: filiū tradidisti. Jdeo
ex h habem⁹ exēplū vt ad iuuicē charitatē
habeam⁹: iuxta illud Joā. xv. Hoc est p-
ceptū m. vt dī. inui. sic dī. vos. Jtem alibi
In h cognoscēt oēs qz m. est. dī. si. di. ba.
ad inui. Joā. xij. Habem⁹ g exēplū a deo
vt ad iuuicē charitatē habeamus: vt toto
corde: sbo et opere diligamus inuicē. non
qdem dilectioē carnali: sed spūali: vt pri-
mo gramus bonum et salutē anie primis:
et postea corpis et rez spūalium. Sed hō-
die non qruunt homies nisi pūtiā vtilitatē:
et qd illā oia cōuertūt. sed vitā esset spū-
tualis vtilitas: sicut est et carnalis et mala.
Si homo diligit alium: ppter quid cū dī-
gat nisi propter seipsum: vt ei saueat: vt ei
beneficiat: vt ipsuz adiuuet. Ecce saluus
amor qui vocat amor concupiscentie. Et
hoc ostendit: quia qn cessat causa ista: pu-
n n iij

De fide

ra qz non pot ei hñfacere: cessat amicitia
eoz. **Uñ** sius. Lepore felici multi nume
ranf amici. **Lū** fortuna perit: nulli amice
erit. Sic z si qñr qñ vxo: nō qñr de pñu
te: nō de bonis moribz, sed de pecunia ad bo
nū suuz vñle, sic de alijs. **Dic** yr expedit.
Uñ etiam amor natural' hodie succūbit
amori pñio inordinato. Nam videm' q
frater habet odio frēm ppter bona rpalia.
sic z fili' matrē z pñem z c. **Jō** ap'ls. **Qñs**
q' sua sunt qñunt: nō q' Jesu chñi. **Pbil.** h.
Hora ptra inqñrare autū: q' qñ videt guer
rā seu discordiā inter aliqñs: nō qñr face
re pacē z p'cordiā: sed pot' gaudet de dis
cordia eoz. z seminat discordiā inter eos:
imitātes diaboli: sicut filij sui. **Lōra** qd
dī: **Prover.** vj. **Ser** sūr q' odit dñs: z septi
mū detestaf ania eius. **Oculos** sublimes:
linguā mēdace: man' effundētes sangui
nē innoxii: cor: machinās cogitātes pes
simas: pedes veloces ad currendū in ma
lū: pferentē mēdacia: testē fallacē: z euz q'
semiat inter fratres discordias. **Sedō**
innuif magna dei humilitas: ibi **Descen**
dit de celis: qz in incarnatiōe deus multū
se humiliavit: q' cū esset pñius: factus est
paup. cū impassibil' fact' est penosus. cuz
esset immortal' fact' est mortalis. cū esset
dñs: fact' est fuus. **Et** pl'. **Quia** fact' ē
fuus vt fuiret fuus. **Nota** similitudinē d'
filio regis: q' cū videret fuos infirmos re
gis mori fame: nec hñe cibos ad comeden
dū: nec famulos ad fuiendū: tūc filius re
gis mor' amore fuoz regis intravit i ca
merā regis z deposuit vestimēta regalia:
z induit vestē cuiusdā fut: z iuit z paravit
cibos z mēsam seruis: z futebar eis i mē
samōne magna est hui' humilitas: Sic i
pposito. **Fili'** dei vidēs hoies indigere ci
bis spūalibz z c. intravit in thalamū vteri
pñialis: z induit habitū fut. **Qui** cuz in
forma dei esset nō rapinā arbitrar' ē se eē
eqlem deo: sed semetipsum exinani. **for.** fut
accē i sili. **ho.** fac. z habi. inuē. vt hō. **Pbil.**
lippen. ij. **Et** sic pavit cibos. **f. corp'** z san
guinē suū z misit nob. **Har.** xx. **Fili'**
hois nō venit misitri sed misitrare. vñ et
lauit pedes discipuloz. **Jo.** xij. **Et** cutus
hūilitatis merito exaltat' ē. **Pbil.** ij. **Hu**
militavit semet. **fac.** obe. **Et** ifra. **Propter**
qd z de' exalta. illū: z vo. illi no. qd ē sup
de nomē zc. Sic z nos hñc debem' humi
liari: vt exaltemur in alta vita: ad illud
nē statere siue bilac' zc. **Peccatores** aut nō
lūc seq' chñm se humiliant: sed diaboli se
exaltantē. **Statiz** em' qñ diabol' creatus
fuit voluit exaltari: volēdo ascendere d'
In celū p'cedā: sup' astra celi exaltabo so
liū meū. **Esa.** xliij. **Jō** descēdit vsq' i infer
nū. Sic faciūt pēdōtes. ps. **Supbia** corū
q' te oderūt ascē. sp. **Et** iō sūr ip' male pñti
qz semp' appetūt ascendere: z tñ cū ascēdit
nihil restat eis nisi vt cadāt. **corp'** qdē ad
sepultura: aia hō ad infernū. **Et** sic nec in
h' mōdo nec in alio hñt vñq' pacē nec qdē
Humilitas autē est causa pacis z detis p
sentis z future. **In** pñti qdē. **Nihil** em' est
ppter qd' male pñentaf hō nisi viderēdū al
cuius ascēdendi zc. **Dic** p'ctice. **Per** humi
litate autē tollit h' dñderiū: q' zc. **In** futu
ro hō imaginemur q' sim' in vno mōte z
habeam' ascēdere ad aliū montē z vallē p
funda ste i medio: ppter fūus descēdere in
vallē illā anteq' ascēdam' zc. **Sic** in pñ
sico. **De** clara. **Diabol'** hō q' voluit ascē
dere: h' anteq' descēderet cecidit. **Esa.** xliij.
Quō cecidisti zc. **Jō** ap'ls ad Ep' h. **Uñ** lo
qñs d' chñō ait. **Quid** ē qd' ascēdit: nisi qz
z descēdit pñm zc. **Jō** **Har.** xj. **Dis**cite
a me qz mitis sum z hu. **cor.** **Per** hñt res
probat positio fōtini: q' dixit q' chñs qdē
de pñgine ē: h' fuit pur' hō: qñtū multum
sectūs z magn' ppha. **Et** iō pfecte vñdo
meruit fieri spūal' fili' dei p grām sic ali
scit. **Et** istū erroze secut' est **Dabumet'**
z oēs saraceni. **Hic** autē erroz tollit p hoc
qd' dī **Descēdit** de cel'. **Itē** ad reprobandū
hūc erroze dī i simbolo **Piceno.** **Et** i vñ
dñm nrm **Jesum** chñm filij dei vni. zc.
vsq' p que oia facta sūt. **Lōstaf** autē q' nō
descēdissent d' cel': nisi fuisset ibi. **Si** aut fuisset
pur' hō: nō fuisset i celo. qz vt dī **Jo.** iij. **Pe**
mo ascēdit i celū nisi q' descēdit de celo fi
li' hois q' ē in celo. **Dicit** autē descēdit de celo
lo: nō qz reliquit celū: qz de' est vbiqz. sed
nouo mō cepit eē in terra: dū natura hūa
nā assūpsit. **fm** quā etia dī ad celū ascēdit
se z mōm reliquit **Joā.** xvj. **Et** iō a pñe
venit i mōm: iteq' relinq' mōm z vado ad
pñem: **Sicut** etia dī de' descēdere qñ ma
nifestat hoibz aliq' magnū op' iuū: iuxta

Mis Desceda z videbo vix clamores ope
pleuerit. Gen. xvii. Tertio ostendit
nature humane imētia sublimitas: dū dicit
Et incarnat est. Et q habemus notare
duo. Primo q verā carnē assūpserit: ppter qd
reprobaf erro: Manichei: q dixit q fili
dei nō habuit verā carnē: sed apparere: qd
fallissimū ē. Nō em decebat doctores pira
tis rale facere fictione: z ofidere qd nō erat
Spūs em scētūs discipline effugiet fictū.
vt dicit Sap. j. Scdo notare debem? subly
mitate nature hūane: qz nunq̄ āgelos ap
phēdit: s̄ semē Abrae apphēdit. Heb. ij.
Et q dicit q natura hūana ē magis exaltata
q̄ angelica. Et tō angeli q̄ antiq̄ a ma
gnis p̄bis p̄mirebāt se adorari p̄ chri
stī incarnationē h̄ reuerūt. Et h̄: vt dicit
intelligere naturā hūanā i ch̄o sup oēm na
turā exaltatā: vt dicit glo. sup illd̄ p̄bū psal.
Zerollite portas p̄ncipes vias. Tū Joā
ni volēti angeli d̄s adorare dixit. Ne fe
ceris: p̄terū tu? sum z frat̄ tuoz. Apo
cal. iij. z. iij. Peccatores āt de hac excel
sētia nihil curat: z p̄ nihilo se v̄lificat dū
p̄cā cōmittūt. Propter qd bestijs assimi
lant. p̄. Hō cū in honore eēt nō intellexit
cōpa. ē iumē. insi. z s̄tis fac. ē ill. Et ratio
q̄ i nullo essentialit̄ differt hō a bestijs nō
si rōne naturalit̄. s̄ sublara rōne: tollit dif
ferētia hoīs ad bestias. Peccōres āt v̄niūt
postposita rōne fm̄ imperū carnis: s̄ me
ritō sūt bestiales: imo deteriorēs p̄nt dici
p̄cōres bestijs: q̄ illis credulitas z cetera
passiōes nō imputant ad culpā v̄pote ra
tione carētib: p̄cōrib: s̄o sic zc. Nota ad
h̄ exēpla multa q̄b: p̄bat q̄ bestie etiā na
tura crudelissime etiā scētis v̄itis obediūt
Peccōres s̄o etiā deo rebelles sūt. Nota i
v̄itā sp̄az de vno sc̄to patre Amone noie
q̄ vt refert br̄us Hiero. cū frequē ventrēt
ad eū latrones: z panē z cetera sibi necessa
ria ad v̄itā auferret. Quadaz die p̄cessit
ad eremū: z inde rediēs duos oracōes in
gēres scētū dixit. z p̄cepit eis vt ingressū cel
lē ei? suarēt. Tū s̄ venissent de more la
trones: z vidissent oracōes: velut mortui
cecidērūt. Nō vbi vir dei sensit: egressus
inuenit eos semituios. Et increpans eos
ait. Lemitis q̄ntū vos duriores estis be
stij? Ille em nōb p̄ter deū obediūt: vos
āt nec deū timētis: nec v̄itā suoz dei eru

bercitis. Gerūtū introducēs eos i mona
steriū posuit eis mēsam: z iuber vt p̄cipe
rēt cibū. Illi s̄o corde cōpūcti: z ab oīm
mētis sue imanitate p̄uersi: multis q̄ p̄us
fuire d̄no cepant: in h̄uēni meliores fiunt
Hec ibi. Ad idē facit exēplū b̄i Martij
ni q̄ iussit sp̄enti vt rediret ad flumē zc.
Ad idē faciūt exēpla multa q̄ refert Gre.
in dial. Ad idē: exēplū illi? scētī p̄ris q̄ du
ctus a q̄dam lupa sanauit ei? canulos qui
erant ceci: q̄ postea ex gratitudine detulit
illi sc̄to p̄ri q̄ndā pelle. Sed qd mix d̄ pec
catozib: hoīb: cū etiā demōes bestijs con
formēt? Nota exēplū Greg. in. iij. dial. de
Dacio ep̄o Mediolanēsi: q̄ dū Constatī
nolim p̄geret deuenit Lorinbū: z ibi pa
ri sibi iussit domū largā ad hospitādū quā
demōes inhabitabāt. Cūq̄ de nocte ibi re
q̄sēret: i subito itēpente noctis silētio d̄s
abolus cepit clamare imētis vocib: im̄
tādō rugitū leonuz: balat? pecoz: rudit?
astinoz: s̄ibilos sp̄entū: porcozū stridorēs
z murum. tunc repente Daci? tot bestia
rū vocib: excitatus: surrexit vehementer
irat? z p̄tra diabolu clamās dixit. Bene
tibi p̄tingit miser. Tu es ille q̄ dixisti Do
nā sed. ad aq̄lonē z ero siml̄ altissimo: ec
ce p̄ supbia tuam porcis z murib: s̄lis fa
ctus es. Et q̄ imitari deū indigne voluit
str: ecce vt dign? es bestias imitar? ad quā
eius vocē diabol? fugit: nec ibi v̄ltra ha
bitare p̄sūpsit. Sic igit p̄ p̄cā diaboli? si
mil̄ effect? ē bestijs. qd mix si h̄ p̄tingit i
hoie: Tū p̄t dici q̄ hō supb? ē leo: guar?
est vulpes: luxuriosus ē porc?: iracūd? est
canis: gulosus ē v̄sus v̄l lup?: inuidēs fer
pēs. s̄. basilisc?: q̄ v̄isu occidit hoimē: acidi
osus ē asinus. Quarto innuīt incarnationi
onis ch̄i sp̄ualit̄as: dū dicit De sp̄sc̄to. Et
q̄ notare debem? p̄mo q̄ nō hūano semie
sed mystico spiramie p̄ceptus ē filius dei
Et p̄ h̄ reprobaf bestialit̄as Eb̄dis gene
re lude?: q̄ dixit q̄ ch̄s est de br̄a s̄gine s̄
cōmixtōe v̄itū: qd falsum est. Tū dicit: In
carnat? est de sp̄sc̄to. i. p̄ sp̄sc̄tū: forma
tionē corpōis z creatiōne anie facientez.
quia hec p̄positio de: nō d̄t h̄ cām materi
alē: sed efficiētē. Sicut dicim?: ille cōce
ptus ē de Petro. i. a Petro. Tū z ange
lus dixit Mariē. Sp̄sc̄tū supuēnter i
te. Luc. j. Et Mart. j. dixit angelus Jo
nn v

seph. Qd i ea natu e: de spu sco est. Scdo habem? notare moralr q ad exēplū chri debem? conari vt p gram spūscū picipia muri vtero ecclie. r in dei filios p gratiā renascamur. Semel sum? renati p aqua r spūscū: iuxta illud Jo. iij. Nūc qe re/ nat? fuerit ex aq r spūscō rē. Sz qz for/ tan multi nollz ceciderūt ab illa filiaro/ ne: debēt itēz p gram r adoprari siue rba pizari. Qd fuerit puiam egerint: p quaz chm p gram recipim?: r psequē filij dei efficiamur. Joan. i. Quorū aut receptorū eū rē. Peccōes sē ita obcecati sunt a peccōe q nō curāt de filiarōe ista vicia: sz potē volūt esse filij imo sui diaboli. Joan. viij. Vos ex pte diabolo estis. Q admirādā cecitas. o magna stulticia: vult potē hō eē suus peccō q nihil vult. q filij dei: q ni hil excellēt. Nota exēpluz Diogenis qn dixit Alexandero magno q erat su? puoz suoz. Quinto innuit incarnatōis cōi tas: q nat? ex Maria vgie. Ex q duo no rāda sūt. Primū speculatiue q chris fuit ver? filij vgis Marie: qz ex sanguine et pceptus: r de vtero eius nat?. Per qd re/ probat stulticia Galēni: q dixit q spūscū scris attulit vnuz corpus celeste/ r po sūt illd in beata vginē: r h fuit corpus chri. Innitēs illi pbo apli. Primus hō de terra terren?. scds hō de celo celestis. Ad idēz Jo. iij. Qui de celo venit sup oēs ē. Sed dic q dē chris d celo venisse/ nō rōne natu re assume pte qū aia vel caro eius pū i ce lo fuerit assumpta: r postmodū p vteruz vgis ad nos puenerit: sz qn: ū ad psonā as sumēte: q qdēz ad nos de celo aduenisse dē nō loci mutatōe. sed vūibilib nature as sumptōe. Hec brūs Tho. in. iij. sen. dist. iij. Vel dē chris celestis hō qntū ad pte fōrmatuaz corpis: sicut dē Tho. pte. iij. q. xxx. ar. i. ad pmū. Qū fm dictū Galē tini/ nihil adopata est brā pzo in pceptio ne filij dei: nisi q fuit ei? loc?. Qū dixit q ita chris trāsuit p eā: sicut aq trāsūt p ca/ nale vel aqductū. Hūc erroē dē b. Tho. in. iij. iniaz fuisse marianoz. r habuit or tū forte ex optinōe platon: coz: q dicebāt anie coz? terrestre oino fugiendū esse vt britudine psequat. Nō em credebāt posse fieri/ vt aia cozpi terrestri vnita/ brā eēt: Ponebāt em aias cozporibz celestibz vni/

tas: vt soli/ lune r stellis brās eēt: vt Aug. refert i li. de ciui. dei. Et iō aiam chri q sū me brā fuit/ nō terrestri sz celesti cozpi vni tā putauerūt. Sz hec opio vt dē b. Tho. vbi sup pitate hūanitatē tollit. qz qlibet fo: ma natural' determinatā materia reqi rit. Et iō aia humana nō ex aliq materia quā pficiat hoiem facit: sed inqntū est for ma tal' cozpis elemētati/ fm debita pport onē cōplexionati. vū si cozpi? terrestre nō habuit/ verus hō nō fuit. Et iō fides co/ tholica q chm vtz hoiem pntet/ cum ba buisse cozpi? ex qruoz elemētis cōpōlituz sicut nos habem? firmis tenet. Hec brūs Tho. Scdo debem? notare q de? cōi cauit vnica filij suum vginē glōse. ita q idē filius dei esset filius vgis. Virgo aut Maria fuit i triplici statu. i. vginā/ mari tal' r vidual'. Ex q ondē q oī statū filius dei se cōicac: r sic nos cōicacē bona nra de beimus. Primo bona nature/ bona foruz ne/ r bona gfe ad fines dei. Qū dē b. Tho. Erāt ill' oia cōia: r distribuebat vnica q sic cuiqz op? erat. Peccōes aut nihil volūt cōicacē: sz oia sibi appropiant etiā dicit otones. interdū faciūt elynas/ ieiunā: r cō h faciūt ad hūc finē/ vt de? sibi pcedat bo na rgalia: q pl? se qz deū diligūt. Sz puer biū ē q q totū vult/ totū pdit. r sic tandē oia pdit. i. qz bona rgalia panguiner: coz pus pmes: aiam diaboli rapit. Hec rōndē incarnatōis infallibil' pias: oū dē Et hō factus ē. Ex q duo sē notāda. Pmū mū ē q facit filij? dei factus ē hō: qz vera cut aiam rōnalē r cozpi? passibile assūpit. qz ex his hō pntat: vt pntet ecclia in cle. d sum. trin. r si. carbo in p. vbi dē glo. sū per pbo Passibile. Intantū fuit passibile q vt dē Aug. oēs defect? nros assūpit filius dei pter ignorantiā r pccm. De hoc in. iij. iniaz dist. ky. Atz igit in assumpcio ne sui ipius caro fuit a spūscō ab oibz re/ liquis peccō mūdara: vū angel? ad vginē dicit. Spūscū supuenet i te: r pms al tissimi obūba. tibi. Qd em ex te nate sū. vocabit filius dei. Tū vt dē Aug. si i cru ce mortu? nō fuisset: ad vltimū sentio dese cissz. Frig? q calorē/ samē/ sū r alias hūa nas penatitacō pati poterat: r sic habu it chris cozpus passibile. Sūt em pgrū vt nostros defect? assumeret: ppter iusticiam

sanctificatio: qua p nobis facteda assumi
pferat: vt p nobis pfecte iustificeret p pe
nalitates carnis nostre. Itē ppter fidē in
carnatiois. Sine his em penalitatib hu
mana natura hoib nota nō fuisset. Item
ppter meritū patrie nobis pōde ad tole
radas penalitates carnis humane. Hec
Jo. an. Potes tu latus dilatare materia
istā: dicdo q iō chris voluit assumere co
pus passibile vt daret nob exēplū oim vir
tutū. theologicarū z cardinaliū: q omnes
pferes relucet in vita z in morte ipi? zc.
Vide qd notari dnt: a pma post octauaz
pasche fmo pmo: q incipit Sequimini ye
lignia eius. Assumpit igit chris aiā ra
tionale z corpus passibile: qd erro: qru
dam reprobat. qru caput fuit Arius z
Pollinaris: q dixerūt q chris nō habuit
aniam: sed loco anie fuit deitas. Et ideo
ad h tollendū d: Et hō factus est. Quid
ē hō nisi aiā rōnale: q habuit aniam rō
nale. In ipe chris dixit Tristis est ania
mea vsq ad mortē. Mar. xvij. Et Jo. x.
Potestare habeo ponēdi aiā meā: z itē
rū sumēdi eā. Quid autē chris fuerit hō ver?
pbat etiā auctoritate Joā. dicētis. Tres
sūt q testimoniū dāt in terra: spūs aqua z
sanguis. Jo. v. Nā ad esse hois duo pnt
cipalē exigunt. scilicet corpus z aiā. ex qz iun
ctōe verus hō subsistit. Itē z firmat h ra
tiōe: qz motus corpāl nō est nisi p separati
ōe corpis a pncipio vite. Si q chris nō fu
it aliud pncipiū vite q ipa deitas: cū ca
ro a diuinitate nunq fuit separata: nūq chris
mortuus fuisset. sed h expōse dicit scriptu
re. q. zc. Hāc rōne ponit beatus Tho. in. iij.
māz dist. ij. q. j. arti. ij. Et in. ix. q. dlibet.
Si iō diceret qz q caro fuit separata i ci
te a diuinitate. eēt heresis. Itē pbat idēz
qz in articulo mortis inclinato capite tra
didit spm. Joan. xix. de qua voce magna
clamauerat. Pater in manus tuas cōmē
do spm meū. Luc. xliij. Et sic manifeste
p q ipe spm bebat nō solū vitale: sed etiā
aiā rōnale: de q pdicerat Tristis est ania
mea zc. Et potestare habeo ponēdi zc.
Per h aut q vnus militum lancea latus
eius aperuit: z cōtinuo exiuit sanguis et
aqua. Joan. xix. pbat q chris verū corpus
habebat, nā de pharisco corpe nec san

guis nec aqua potuisset exire: q fuit ver
hō. Predicta vide in c. In qdam. de cele
sthol. Scdo aut moraliter notare debe
mus: q sicut chris fuit verus hō: sic z nos
debemus sicut veri homines viuere: z itē
lectū sine rōne ad celū erigere: sicut z cor
pus rectū est: z facies nra ad celū respicit.
In Quid. Pronaqz cū spectēt aialia ce
tera terrā. Os homi sublimē dedit celūz
videre. In. j. z erectos ad sidera tollere
vultus. In. j. Heram. Et nā cetera oia
sic dixisset. Per oies aut destruit naturaz
hois: qz cū sint recti corpe auio sūt obliq.
Et cōperit eis illd ps. Humilitata est aia
mea: z glutinat est in terra vter nra. ps.
xliij. Dic vt expedit. zc.

De christi passione
Sermo. xviii.

Fides tua te
saluū fecit. Luc. xvij. Sup. p. i
mo sermone dicitur est de pmo arti
culo fidei pntēre ad chri humanitatem
mō sequit de scdo articulo q i apostolico
symbolo sic ponit. Passus sub pontio Pil
lato crucifixus mortu z sepult. Et istū
articulū posuit Joānes. In simbolo pō
neceno sic depingit. Crucifixus etiā pro
nobis sub pontio Pilato passus z sepul
tus est. Et de hoc erit nobis sermo. Salu
retur virgo Maria. zc. Pro fundamen
to sermonis qui est de christi passione ori
tur theologicis qstio
Querit: vtrum per christi passionem
fiat remissio peccatorum: Arguitur q sic
Apocal. i. Lauit nos a peccatis nostris i
sanguine agni. sed peccata abluere nō est
aliud q peccata remittere: sicut iustificari
re. ergo a passione chri est peccatorū remi
ssio z iustificatio. In oppositū Paul ad
Rom. iij. Traditus est ppter delicta nra
z resurrexit ppter iustificationēz nostram.
q videt q iustificatio sit a resurrectione nō
a passione. z sic questio manet pro vtraz
parte dubia. Ad questioē respondendum
est sū Bonauenturā super. ij. sentētiaz.